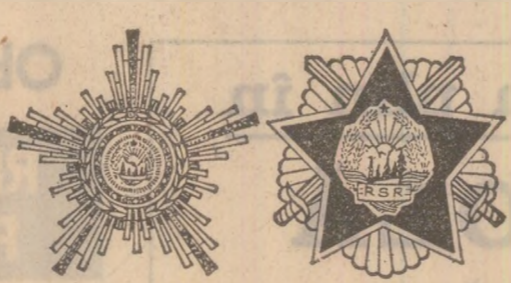

Scînteia

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LI Nr. 12 292

Duminică 28 februarie 1982

6 PAGINI — 50 BANI

ÎNALT OMAGIU, ÎNSUFLEȚITOARE CHEMĂRI adresate de secretarul general al partidului tuturor oamenilor muncii de la sate

Acum, cînd aniversăm 20 de ani de la încheierea cooperativizării, doresc să aduc un călduros omagiu țărănimii noastre, care a înțeles că numai pe calea socialistă, împreună și în strînsă alianță cu clasa muncitoare, își poate asigura cu adevărat dezvoltarea liberă, bunăstarea și fericirea sa, și totodată își poate aduce o contribuție și mai importantă la dezvoltarea generală a patriei, la întărirea forței, independenței și suveranității României socialiste!

NICOLAE CEAUȘESCU

Noua revoluție agrară devine tot mai pregnantă o realitate a vieții economico-sociale din patria noastră. Ea se dovedește a fi un proces activ, menit să determine puternice transformări și înnoiri în lumea satului românesc, în întreaga activitate din agricultură.

Problemele de stringență actualitate ale agriculturii noastre și-au găsit o puternică reflectare și în dezbaterile prilejuite de plenary Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor.

Problemele de stringență actualitate ale agriculturii noastre și-au găsit o puternică reflectare și în dezbaterile prilejuite de plenary Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor.

Problemele de stringență actualitate ale agriculturii noastre și-au găsit o puternică reflectare și în dezbaterile prilejuite de plenary Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor.

Problemele de stringență actualitate ale agriculturii noastre și-au găsit o puternică reflectare și în dezbaterile prilejuite de plenary Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor.

și intelectuali, unitatea de monolit a întregului nostru popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. S-a făcut un nou tip de unitate politică, socială și ideologică, avînd la bază concepția revoluționară potrivit căreia poporul, stăpîn al mijloacelor de producție, făuritor al tuturor bunurilor materiale și spirituale, participă activ la conducerea tuturor treburilor obștești și de stat.

Hotărîrile adoptate nu de mult, privind apropierea veniturilor țărănimii de cele ale oamenilor muncii din industrie, la care secretarul general al partidului s-a referit pe larg în cuvîntarea sa, sînt menite să cimenteze și mai mult alianța muncitorească-țărănească, care a dobîndit an de an un conținut tot mai bogat, avînd ca temelie convergența intereselor politice și socio-economice, apropierea nivelului pregătirii politice și culturale a celor două clase, participarea lor activă la întreaga viață economică-socială și politică a țării.

Hotărîrile adoptate nu de mult, privind apropierea veniturilor țărănimii de cele ale oamenilor muncii din industrie, la care secretarul general al partidului s-a referit pe larg în cuvîntarea sa, sînt menite să cimenteze și mai mult alianța muncitorească-țărănească, care a dobîndit an de an un conținut tot mai bogat, avînd ca temelie convergența intereselor politice și socio-economice, apropierea nivelului pregătirii politice și culturale a celor două clase, participarea lor activă la întreaga viață economică-socială și politică a țării.

Hotărîrile adoptate nu de mult, privind apropierea veniturilor țărănimii de cele ale oamenilor muncii din industrie, la care secretarul general al partidului s-a referit pe larg în cuvîntarea sa, sînt menite să cimenteze și mai mult alianța muncitorească-țărănească, care a dobîndit an de an un conținut tot mai bogat, avînd ca temelie convergența intereselor politice și socio-economice, apropierea nivelului pregătirii politice și culturale a celor două clase, participarea lor activă la întreaga viață economică-socială și politică a țării.

Hotărîrile adoptate nu de mult, privind apropierea veniturilor țărănimii de cele ale oamenilor muncii din industrie, la care secretarul general al partidului s-a referit pe larg în cuvîntarea sa, sînt menite să cimenteze și mai mult alianța muncitorească-țărănească, care a dobîndit an de an un conținut tot mai bogat, avînd ca temelie convergența intereselor politice și socio-economice, apropierea nivelului pregătirii politice și culturale a celor două clase, participarea lor activă la întreaga viață economică-socială și politică a țării.

1962 „Putem privi 1982 cu îndreptățită mîndrie marile realizări obținute de la încheierea cooperativizării agriculturii”

1962 „Putem privi 1982 cu îndreptățită mîndrie marile realizări obținute de la încheierea cooperativizării agriculturii”

PRODUCȚIA DE CEREALE a crescut de la 9 600 000 tone în 1962 la circa 20 000 000 tone în 1980-1981

NUMĂRUL ANIMALELOR a sporit: la bovine — de la 4 500 000 la peste 6 300 000 la porcine — de la 4 500 000 la 12 500 000 la ovine — de la 12 000 000 la peste 17 000 000

NUMĂRUL TRACTOARELOR a crescut de la 57 500 în 1962 la 155 000

OAMENII AI MUNCII DE PE OGĂRE

Acum, cînd începe o nouă campanie agricolă, printr-o riguroasă și temeinică organizare a muncii, prin executarea ireproșabilă a tuturor lucrărilor agricole de primăvară, să răspundem îndemnurilor și chemărilor secretarului general al partidului, să punem munca, priceperea și hărnicia tuturor în slujba împlinirii neabătute a obiectivelor noii revoluții agrare, a înfloririi continue a agriculturii noastre socialiste!

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe directorul revistei iugoslave „Medjunarodna Politika”

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, simbolic, pe Velimir Popovici, director și redactor-șef al revistei iugoslave „Medjunarodna Politika”.

1922 60 DE ANI DE LA CREAREA 1982 UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Aspirații și împliniri care dau măsura tinereții revoluționare TINERII VĂZUȚI DE EI ÎNȘIȘI ȘI DE EDUCATORII LOR

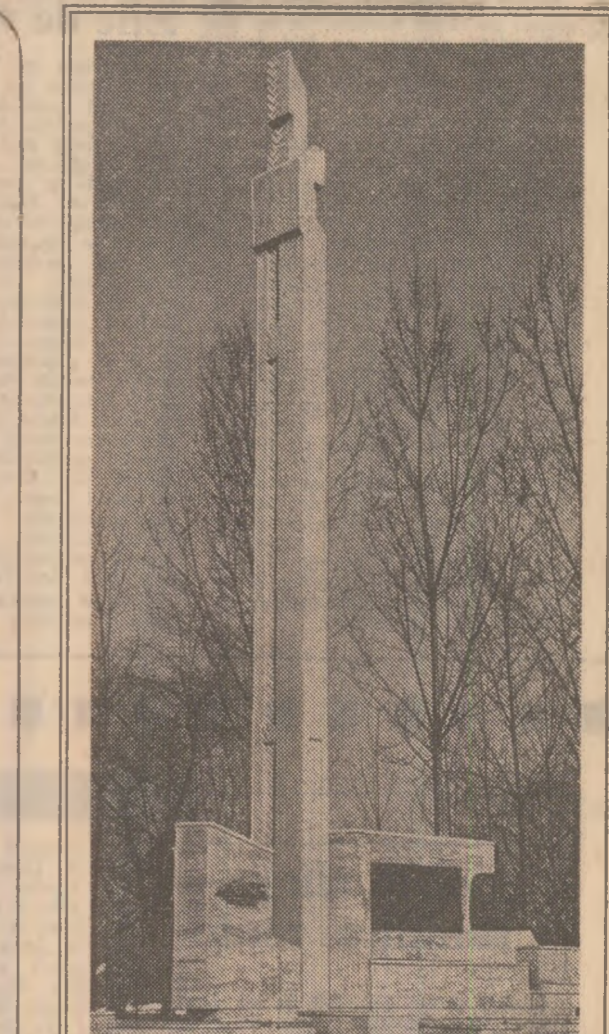
Anchetă socială de Mihai STOIAN

La îndemnul partidului, sub părintească îndrumare, tineretul țării noastre răspunde întotdeauna, cu înaltă conștiință și dăruire: „Prezent”. În tot ceea ce am înfăptuit, înfăptuim și vom înfăptui este încorporată contribuția de preț a tineretului generațiilor, cărora li sînt caracteristice energia, elanul, spiritul năvalnic, revoluționar, patriotismul profund, totala angajare pentru slujirea idealului comunist care încunună fruntea României socialiste. Apropiata aniversare a 60 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist devine un minunat prilej pentru toți tinerii de a-și sporii aportul la viața și multilaterală activitate constructivă consacrată realizării unei noi calități în toate domeniile de activitate.

fi fost chiar optimist în liceu, pe care le-am învățat la cofetărie. E fantastic să adaug că, de atunci și pînă astăzi, nici un om, indiferent ce funcție are în secție, nu m-a bruscat, nu m-a umilit în vreun fel, fie și involuntar. Mediul muncitoresc este realmente extraordinar, în primul rînd prin atmosferă, prin starea de spirit care domnește la locul de muncă, prin disciplina și responsabilitate, înțelegerea profesională de elecție, prin respectul reciproc. Într-o atmosferă de încredere și înțelegere a lucrurilor mai serioase, dar să par de o înflăcătură care domnește la locul de muncă, prin disciplina și responsabilitate, înțelegerea profesională de elecție, prin respectul reciproc. Într-o atmosferă de încredere și înțelegere a lucrurilor mai serioase, dar să par de o înflăcătură care domnește la locul de muncă, prin disciplina și responsabilitate, înțelegerea profesională de elecție, prin respectul reciproc.

INSEMNĂRI DE SCRITOR DOR DE PRIMĂVARĂ Ion LĂNCRANJAN

Iernile de altădată — iernile de neuit ale copilăriei — erau fantastice. Ninge în zile o noaptea, ninge mult, iar noi, copiii, ne minunam de schimbarea care se produce în vreme ce dormim. Ne minunam și ne grăbeam să ne scuturăm, în curte și în grădina, cu sania sau cu patinele (cîndora noi le ziceam „mişe”, nu știu de ce). Era ger mare cîndodată, era frig de scrișuțu pomii prin grădini, zgribulindu-se, parcă. Era greu cu îmbrăcămintea, cu încălzimintea, mai ales, care trebuia cruțată, noi nu pricepeam, mă gîndeam, cînd bocăncul și opina se fac greu și numai pe bani!... Dar nouă nu ne păsa de nimic — nici de frig, nici de ruperea hainelor, nici de stricarea încălzimintei. Eram cum sînt de obicei copiii: „fără sași”. Stăteam pe coastă și în vale pînă cînd cădea noaptea peste noi, iar a doua zi o luam de la capăt, cu aceeași frenezie. De pe la un timp însă ne domoleam și noi, fără nici o poruncă, de nicăieri. Ni se făcea dor de primăvară, dor de lărgime, dor de lumină. Alina asta nu înmușcarea, ce-i drept, numai în zilele noastre de copii. Li bîntuia, în egală măsură, dacă nu și mai puternic, și pe zeci de ani. Bîntuia și domina de pe la un timp întregul sat, care aștepta cu nerăbdare să iasă pe hotar, la arat și la semănat, care se gîndea și visa la secerat și la cules. În asemenea momente, în asemenea răspîntii de lumină, satul era animat de un singur vis, de un singur dor și se făcea mai bună și mai deplină. Să rodesc pămîntul mai mult, să se preschimbe stropul de sudoare în bob de grîu și să se prefacă truda în floare de lumină. De aceea semăna hiecare primăvară cu o mare și de neuit sărbătoare. De aceea eram atîrși noi, încă din iarnă, de un elan ciudat și inevitabil: pentru că eram dornici de mai bine, eram doritori de lumină și de limpezime, cum fuseseră de altfel și cei dinaintea noastră, cum fuseseră și străbunii lor, și străbunii străbunilor lor, pînă dincolo de brazda începuturilor, la capătul căreia stătea, bineînțeles, tot un țărăn, un om de-al nostru adică, un izvoditor de rod-

Monumental îndoit la Flămînză — sculptor: Florian Calafateanu — în memoria celor căzuți la 1970, omagiu prezentului socialist adus tradițiilor revoluționare ale țărănimii

Pagina a III-a
Satul românesc de azi, sub semnul împlinirii socialiste, al împlinirii aspirațiilor de progres și bunăstare ale țărănimii

De la anotimpul zăpezilor însingurate la epoca noii revoluții agrare
La Flămînză, cu martori oculari și urmași ai răsculaților de la 1907, despre viața nouă, făurită în anii socialismului

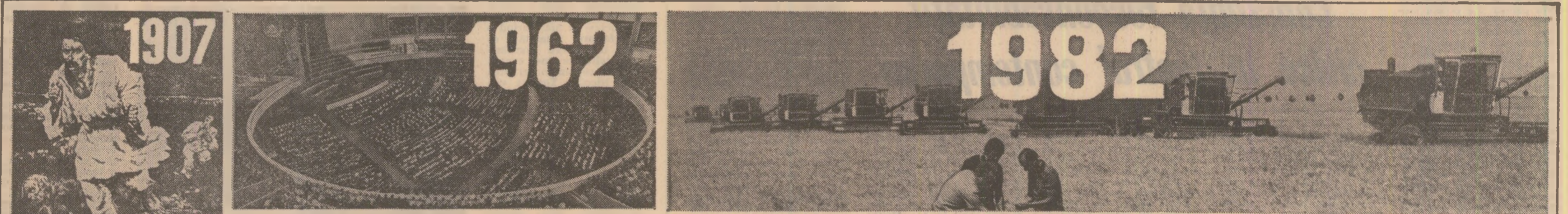
HOTĂRÎREA

Consiliului Național al Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Gospodăririi Apelor privind adoptarea documentelor supuse dezbaterii și angajamentul oamenilor muncii din agricultură de a face totul pentru realizarea programelor stabilite de creștere a producției vegetale și animale, în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse alimentare și a industriei cu materii prime

IN PAGINA A V-A

Răscoalele revoluționare din 1907 au demonstrat maturitatea politică a țărânimii, hotărârea ei de a acționa cu toată energia împotriva nedreptăților sociale, a asupririi moșierești, pentru lichidarea inegalităților sociale, pentru a fi stăpînă pe pămînt și a participa cu întreaga sa forță la dezvoltarea generală a țării, la asigurarea independenței și suveranității patriei.

NICOLAE CEAUȘESCU

SATUL ROMÂNESC DE AZI sub semnul împlinirilor socialiste, al înfăptuirii aspirațiilor de progres și bunăstare ale țărânimii

De la anotimpul zăpezilor însingurate la epoca noii revoluții agrare LA FLĂMÎNZI, CU MARTORI OCULARI ȘI URMAȘI AI RĂSCULAȚILOR DE LA 1907, DESPRE VIAȚA NOUĂ, FĂURITĂ ÎN ANII SOCIALISMULUI

Încep acest reportaj încă din autobuzul care transportă pasagerii din Botoșani la Flămînzii și retur. Șeful Teodor Iftode — gospodar din localitate, tată a trei copii, agricultor și electrician „dacă este cazul”, îmi spune că vrea să-și termine liceul „pentru că trebuie tot mai mult”. Din vorbă în vorbă aflăm că gerul „e cam tare și de mult, dar n-are a face; arăturile-s bune, adică, iar vitele sînt în concediu de odihnă la grajduri și-o duc așa de bine că nu li-i gînd la iarbă”. Din stații, de pe dreapta și de pe stînga, urcă mereu femei și bărbați.

— Faceți bine că veniți la Flămînzii cu prima cursă, îmi zice; dacă tot vreți să vă alegeți c-o pară întreaga, începeți cu prima lume.

— Cum adică? Întreb eu nițel incurcat.

— Păi, da, zice Teodor Iftode, la noi, dimineața, munca e poronă de mai multe luni. Spre exemplu, lumea din autobuzul meu, de la această oră, e cea a macaragilor, betonistilor și dulgherilor de la platforma de construcții din cartierul de blocuri de locuit din Flămînzii. Alte lumi sînt la industrie și la asfalturi sau la tragerea electricității pe fire de înaltă tensiune. La mașini și la fabrică, la arat sau în vînt, în codru sau la terasele de vie sînt alte lumi.

Pînă la capul liniei de autobuz, mai sînt cîteva sute de metri, oamenii s-au și pregătit să coboare.

Și, iată că de data aceasta, nu profesional, nici ca artist nu mă mai încearcă un fel de emoții sau curiozități care sînt posibile în orice ocazie cînd călătorii sau cunoști o altă așezare decît cele știute. Eu nu cunosc comuna Flămînzii din manualele de istorie, nici din povețele arhicunoscute; n-am fost nici la film și nici la vreo întîlnire cu un țărân din Flămînzii în cutare ocazie festivă. Satul în care m-am născut și am copilărit sau mi-am întemeiat adolescența este Coșula, hotăr în hotar cu Flămînzii. Și-mi amintesc mereu că, imediat după război, oamenii și casele, pămînturile și drumurile nu arătau altfel decît în 1907 cînd a început marele pirloj. Ieșeam primăvara cu vitele la păscut, copiii săraci și înghețați la privire, umbilam cu animalele prin codru și pe coline; acolo ne întîlneam cu cei de la Flămînzii, pe lângă focuri umede. Din urmă, se vedeau tîmbeștii stete și colibele noastre. Pe mulți dintre foștii răsculați i-am cunoscut și i-am ascultat fie pe drumuri, fie pe la casele lor. N-ăs zice că se doceau prea mult oamenii satelor noastre de după război de cel din 1907. Trăiam toți un fel de cumpănă a foamei, sărăcia

și suferința pîrîndu-ni-se un fel de predestinare. Cînd rămîneau să dorm cite o noapte la Flămînzii, printre copiii de acolo, nu era mai grozav somnul ca la noi acasă. Ne uitam unii la alții, cu ochi reci și adînci și ne jucam supărați. Era un fel de tăcere și suferință fără nici o ieșire; și pentru că la Flămînzii și la noi fusese atîta foc și răscoală urmate de războaie și alte valori de foamete și moarte, nici nu mai îndrăzeam să imaginăm vreo bucurie. Sec și rece, pămîntul era la fel ca filința noastră. Încă ne era greu să înțelegem că sus, în vîntul uman al evenimentelor, starea lumii intrase în furtuna eliberatoare care primenea revoluționară existența cu tot cu rădăcini. Partidul Comunist Român deschides pentru țară și țărânimă marele anotimp al innoirilor.

„Teodor Iftode îmi face semn că am ajuns în centrul orașului Flămînzii; sîntem chiar în fața liceului. La despărțire mă întrebă: „Nu cumva ești din satul vecin?”. „Chiar de-acolo”, îi răspund. „Mai îți mîntie concursul de alergări de la Voloca, într-o vară, cînd te-am întrecut?”. „A, da! Formidabil, uite că tot pe alergături ai rămas”, îi răspund eu glumind, și mă uit semnificativ spre volanul autobuzului.

Gheorghe Pleșca, unul din martorii oculari ai răscoalei de la 1907, evocînd această dramatică pagină de istorie tîrîsei generații din Flămînzii

1907

- Din cele 5 900 hectare ale comunei Flămînzii, 4 167 hectare aparțineau moșierului și arendașului și numai 1 733 hectare țărânilor.
- 28 la sută din numărul familiilor nu aveau posibilități de a crește nici un fel de animal domestic.
- Din cele 516 familii cite existau în comună, 386 locuiau în case compuse dintr-o singură cameră și o tindă, iar 43 în bordeie acoperite cu pămînt.
- În comună existau doar două școli primare în care predau doi învățători, cursurile fiind frecventate de 72 elevi din cei 340 de vîrstă școlară.
- „Dotările” comunei erau reprezentate doar de cele 8... circiumi.

1982

- Avuția comunei Flămînzii este astăzi de 5 ori mai mare decît în 1962.
- Valoarea producției agricole planificate pe anul în curs e de aproape 32 milioane lei, comuna urmînd a livra la fondul de stat 1 531 tone grîu, 580 tone porumb, 6 510 tone sfeclă de zahăr, 428 tone carne, 15 950 hl lapte etc.
- Mai bine de 55 la sută din casele existente au fost construite în ultimii 16 ani. S-au construit blocuri cu 250 de apartamente, alte 60 aflîndu-se în execuție.
- În comună există 24 de unități comerciale și de prestări de servicii.
- Peste 95 la sută din numărul familiilor au aparate de radio, iar 35 la sută televizoare.

moasele case ale lui Mihai Ion Gheorghe (căci el stă cu fiul său), o întîlnesc pe primăria așezării, tovarăsa Eugenia Baraboi. Tînără, energică, ea tocmai pune la cale, sfătîndu-se cu cei mai buni gospodari, lansarea marilor campanii agricole, industriale și gospodărești de primăvară.

— Tot mai mult, și aici, la noi, omul și pămîntul arată că fapta contează, și mai puțin vorba. Arătura pînă nu-l lan greu și puternic, n-avem hodină; macheta cutare pînă cînd

nu-l cartier sau unitate producătoare, tot n-avem hodină. Copiii, elevii, ucenicii pînă cînd nu devin sub ochii noștri tractoriști, muncitori agricoli, zootehniști, zidari, electricieni, iarăși n-avem hodină.

Aici, cuvîntul hodină înseamnă mai curînd mulțumire, satisfacție. Conștiința datoriei împlinite.

Traduse în limbajul realității, cuvintele de mai sus reprezintă: cele două cooperative agricole de producție din comună — milionare; filatura de bumbac care va intra în curînd în producție cu întreaga ei capacitate; cartierul nou cu cele 20 de blocuri în care locuiesc astăzi peste 250 de familii; casele țărânilor care s-au construit în ultimii ani sînt adevărate vile; 25 de km de șosea asfaltată; un spital; 8 școli noi și un liceu cu aproape 3 000 de școlari și elevi (în 1907 exista în sat o singură școală, din pămînt, cu doi învățători); fabrica de morărit și panificație; 150 000 de cărți formînd un adevărat patrimoniu spiritual al comunei. Citeadată cifrele sau rapoartele statistice îndepărtează căldura din gînd sau cuvînt. De data aceasta ele au parca o vitalitate, o forță de expresie aparte, configurînd vatra înnoită din temelii a celor peste 12 500 de oameni cu mințile înflorite, cu frunțile luminate de gînd și via, frunți care izvorăsc sudoare, dar și hîrnicie.

Fundamental în vatra de la Flămînzii sînt Omul și Pămîntul. Cu 75 de ani în urmă, aici izbucnise răscoala care a cuprins întreaga țară, răscoală care nu era altceva decît judecata de loc a pămîntului și a muncii față de cel care batjocorea și omul muncii și pămîntul, sugîndu-le viața. Azi, datorită drumului revoluționar parcurs de satul românesc, Omul și Pămîntul își aparțin reciproc, se îngemănează în strădania de mai bine.

— Dacă averea obștească a cooperativei noastre de producție se ridică azi la peste 30 milioane lei — argumentează această idee comunistul Constantin Ungureanu — în afară de cea a cooperativei vecinei de la C.A.P. „N. Bălcescu”, ni se pare firesc și îndreptățit ca gospodăriile oamenilor din comună să arate cu adevărat frumoase și bine chibzuite. Și mai trebuie să reținem că, dacă anul întreg are patru anotimpuri, la noi munca este un anotimp neîntrerupt. Iată, mașinile, semînțele, toate unelte, frunțile și brațele noastre sînt de pe acum lansate în cel mai important anotimp al plîni și pămîntului care este primăvara. Nici sectorul zootehnic nu este mai prejos. Nouă, flămînzeilor, ne merge faima că sîntem buni oieri și crescători de vite; vacile și junicile noastre sînt cunoscute și dincolo

de comună. Îndrăgim, de asemenea, cai și tauri. Mai reținem (și să nu mi-o luați drept lăudărosenie!) că în anul agricol 1981 am ocupat locul I pe țară la producțiile de sfeclă de zahăr și floarea-soarelui.

Tametul acestor obiective se află mai ales în prevederile de plan privind accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și modernizare a agriculturii, de aplicare fermă a principiului autoconducerii și autoaprovizionării teritoriale a populației cu produse alimentare. De vrednicia cooperativei depinde acum ca planurile să prindă viață: folosirea rațională a suprafețelor agricole și arabile; utilizarea deplină a suprafețelor amenajate pentru irigare și extinderea acestora; sporirea capacității productive a terenului agricol prin executarea unor lucrări de ameliorare; asigurarea semînțelor și materialului săditor de calitate pentru toate culturile; folosirea îngrășămintelor organice și chimice; generalizarea mecanizării tuturor lucrărilor agricole; dezvoltarea efectivelor de animale; recoltarea în perioade optime și la termenele stabilite. Greu? Posibil? Din moment ce gospodarii de-aici, care au o bogată experiență în materializarea proiectelor lor, se află acum angajați din plin la pregătirea campaniei de primăvară, rezultatul rodnic nu-l greu de prevăzut.

Și mai există un argument al certitudinilor. Cu precădere tîrînd din Flămînzii de azi nu mai poate fi numit numai țărân cooperativ — pentru că el este, totodată, și electrician sau tractorist; la zindul său, mecanicul agricol sau zidarul nu pot fi numiți numai atît pentru că, în mod sigur, ei sînt și agricultorii! Sînt monta motoare cum știu executa și irigați, produc cereale, dar sînt și zugravii sau instalatorii la filatura de bumbac din localitate. Ingrîjesc oi sau vaci de prăsilă, dar unii locuiesc în cartierul celor 20 de blocuri noi, împreună cu familiile formate din agronomi, tractoriști, mecanici, învățători, tehnicieni agricoli, medici veterinari — cele mai multe meserii cu totul necunoscute în satul de odinioară. Ce fel de lume e aceasta? Cum s-o numim? Agrară? Industrială? Poate încă nu s-a găsit denumirea cu adevărat reprezentativă, cuprinzătoare.

Dar cel mai important e faptul că ea se legitimează ca o lume hîrnică și priecupută, o lume muncitoare și revoluționară în întregul pe care i-l dă și în raport cu marile sarcini pe care i le pune în față noua revoluție agrară — noul și luminosul anotimp al modernizării și eficienței deschis de partid, de tovarășul Nicolae Ceaușescu în viața satului românesc de azi.

Flămînzii, 1982. O așezare prosperă, în plină dezvoltare. Trei instanțane de definoiri (de sus în jos): la complexul intercooperat de ovine; se montează utilajele filaturii de bumbac; se examinează macheta urbanizării — în dreapta imaginii, primarul comunei, Eugenia Baraboi

Foto: S. Cristian

Așa trăiau odinioară țărânil din Flămînzii (imaginea din stînga — fotografie de arhivă) și așa se înfățișează astăzi aceleași locuri, care se bucură de roadele muncii și ale civilizației socialiste

Este știut că în literatura dramatică românească patriotismul constituie o valoare de structură, că teatrul național s-a născut și s-a dezvoltat ca această dimensiune care înobilă opera scriitorilor din trecut și din zilele noastre. Angajați cu conștiința datoriei de a servi prin creația lor patria și poporul, marile obiective ale epocii și prin ele oamenii în epocă, literarii și artiștii și-au câștigat prețuirea și dragostea lor, au conferit teatrului specifică forță spirituală. Ei au făcut ca teatrul să fie „școala” gândită de C.A. Rosetti, la care spectatorii vin pentru „a învăța morală, patriotismul, virtutea, prin înțelepciune și puterea, prin înțelepciune și puterea, prin înțelepciune și puterea, prin înțelepciune și puterea...”

Conștiința responsabilității civice în teatrul contemporan

Virgil BRADĂȚEANU

manifestă cu tot atât de mare în condițiile pasnice de muncă și construcție, de înfăptuire, în lupta cu limitele și limitele proprii. Impresionează bogate și mai bine mai multe valori pentru țară, pentru oamenii ei. Sint aspecte și înțelegeri pe care le-a conferit viziunii noi societății, societății bazată pe echitate, în care oamenii acceptă pămintul, liber și egal, și prin această înfrățire, trăiesc și își manifestă patriotismul în fapte, cu eroici tentative și îndrăznețe perspective, înfrățirea de greutate, gata să le înfrunte și în stare să le biruiască.

hal Davidoglu: Anton Nastai sau muncitorii din familia Arjoca; de asemenea, erol al lui Baranga sau al Luciei metretius. Impresionează bogate și mai bine mai multe valori pentru țară, pentru oamenii ei. Sint aspecte și înțelegeri pe care le-a conferit viziunii noi societății, societății bazată pe echitate, în care oamenii acceptă pămintul, liber și egal, și prin această înfrățire, trăiesc și își manifestă patriotismul în fapte, cu eroici tentative și îndrăznețe perspective, înfrățirea de greutate, gata să le înfrunte și în stare să le biruiască.

politică patriotică revoluționară a partidului. Literatură, dramaturgia, deci și teatrul, se nutrește și transfigurează artistic dominanțele epocii, și de aici dominanța creației literar-artistică, calitatea de a fi reprezentativă și capacitatea de a fi eficientă prin potențarea, prin sursă artistică stimulatoare.

existențe axate pe adevăr. Avem asemenea valori în dramaturgie și totodată teatrul se nutrește și transfigurează artistic dominanțele epocii, și de aici dominanța creației literar-artistică, calitatea de a fi reprezentativă și capacitatea de a fi eficientă prin potențarea, prin sursă artistică stimulatoare.

UN STRĂLUCIT PEISAGIST AL ORAȘELOR NOASTRE

Insemnări pe marginea expoziției MARIUS BUNESCU

Marius BUNESCU Vedere din București

Prilejului de centenar al pictorului Marius Bunescu (1881-1971), expoziția cu caracter omagial deschisă în sălile Muzeului de artă nu este o retrospectivă în accepția strictă a termenului — adică o prezentare în ordine cronologică a etapelor mari ale creației — ci mai curând o manifestare menită să pună în valoare constantele, calitățile unei creații în care contemporanii precum Nicolae Tonitza vedeau, acum mai bine de o jumătate de secol, „o culme luminoasă și proprie” a artei românești.

Străzi buclărești încremenite în tăceri hibernante, copaci uscați, hieratici, în care stăruie ceva din obolurile plumbului lui Bacovia, erol înfiorat de furtună deasupra unui colț de mare pun în valoare prezentele morale și spirituale, ale „cărții” sufletului și formării caracterelor incorruptibile. Din acest punct de vedere, pomele despre Brâncoveanu sînt exemplare: ele prezintă misiunea civilizatoare a voievodului, purerea credinței în virtutea patriei, caracterul inflexibil al eroului văduindu-se în nesovășitoarea urcare a Golgoetei unde-l așteaptă crucea răstignirii. Un poem sentențios, de o simplitate austere ca un epitaf evocă ctitoria de la Hurezi: „Nu după războiul a ctitorit / Brâncoveanu turlele spre slavă / Nu de singe brațul s-a spalat / Ca să-nvingă brul peste naș / Ci din țina bucuriei lui / Din credința sa după dreptate / Avezi Hurezi pe un riu / Ca o moară la eternitate / Nici o Ană-n semela lor / Nici o grabă și nici o minie / Miți de prunci și suflete de sfinți / Au lucrat această podobie / De aceia loc este larg / Fără porți și zid de ocrotire / Căci priveghii miezului de noapți / Tine-n țară tainica ostire”. Tainica ostire”, rădăcina adîncă a iubirii de țară, a putut fi, de-a lungul vremii, amintită, asediată, încolțită brutal sau viclean, însă a rămas neclintită în alianță, eminescian, cu „rîul, ramul”; „Tara-i bună și e loc destul / Hai s-o-adaugăm la-măpărie / Și trecea puhoiul neșăd / Năstind ce-i dincolo de vie / În coadri e și-o lepănaș / Și oricît te-ai strecura de-ascuns / Tot dau frunzele-n cutemurare” (Dunărea de Jos). Într-o ordine mistică, cel morți trăiesc în sufletele celor vii, iar poetul nu face decât să ne înțelegă, instrundu-ne, în această patrie veșnică și ideală în care epocile vechi cu Neogoe, Matei Basarab, Brâncoveanu sau Ștefan nu sînt actualizate, ci evocate în spiritul lor. Ioan Alexandru, puterea jertfei conștiente, destin tragic asumat, „cămășă morții” pe care au îmbrăcat-o un Tudor, un Bălcescu sau Brîncoveanu, crucificatul; ea este și blestemul perpetuu față de toți trădătorii care și-au vindut credința către țara spre a fi mai bine; este și cornul lui Ștefan în al cărui răsunet înal poetul vede simbolul misiunii voievodului: unitatea spiritualității în fața barbariei și înalptorii. Poetul scoate din exemplul înalptorii, ca Neogoe, învățături pentru fili săi: esențiale

case vechi și obscure învăluite în tăcerea înghețată a iernilor, simplitatea aită de elocventă a unor natuți statice în inscripția de continuitate, de permanență și durabilitate a întregii arte românești care l-a precedat.

„Am înțeles compoziția numai în urma unei vizite la Muzeul Bunescu, sensibilizat în fața de aspecte capabile să pună în valoare frumusețea unui colț de țară, pe sajele de periferie buclărești, pe care l-a precedat.

„Am înțeles compoziția numai în urma unei vizite la Muzeul Bunescu, sensibilizat în fața de aspecte capabile să pună în valoare frumusețea unui colț de țară, pe sajele de periferie buclărești, pe care l-a precedat.

CRONICA LITERARĂ

Cu „Imnele Țării Românești” Ioan Alexandru încheie trilogia deschisă cu un deceniu în urmă, operă în care se includ, alături de acest ultim volum, Imnele Trănității și Imnele Moldovei. Operă de vaste proporții, singulară în contextul literii actuale, „Imnele...” lui I. Alexandru impune, mai mult prin temă și, parțial, prin factura generală, analogia cu amplele poezii ale lui Mihail Sadoveanu, de la Russo. Fiește, aceasta nu este decât o încadrare foarte generală, stabilirea unui punct de reper ideologic, căci, în afară de viziunea expunerii unui sentiment fundamental, subiectul este, într-o măsură simfonică, nimic, mai aproape aceste opere decît viziunea intensă a aceluși sentiment, patetismul necenzurat însă introdus în anumiți tipare poetice-biblice la Alexandru, Trebuie să spun de la început că Imnele Țării Românești este, în sine, o carte de poezie inegală: poetul expune privirilor noastre întregul atelier, cu piese aflate în diferite stadii de realizare, cu schițe, eboșe, crochouri, destule „neterminate” și, încă, prozaice. Însă ea a vrut, probabil, să ne prezinte întregul material de construcție al viziunii ce, pînă la urmă, se încheagă strălucitor, într-o melodie profundă, filtrată, în cele mai bune piese, de toată zărua rămasă în urma unor arderi intense, ca în Salamandra, care, dincolo de simbolul consacrat, este o „artă poetică” definitorie: „Numai din foc trăiește măntuirea / Numai din foc / Și-nmăntare-n foc / Și-a s-oarile / Singură făptură tritoare / Ce joacă-n flăcări ca în paradis / Spre bătrînețe cade în orbire / Dar doru-n ea e încă nesfîrșit / Cu ghiarele își apă o ieșire / Spre țara soarelui din răsarit / Atît de neclintită stă la pîndă / Pînă ce focul razelor fierbinți / Se răsucesc-n peștera străfundă / Și plouă un zvon de ferminți / Fierstrăind în sinca uriasă / Cale înnoșată focului dinții / Și sunta de flăcări se înnoșe / Pînă-i strămută cerul căpătîi”. Ca Blaga, alături de Ioan Alexandru căută în filia misterioasă a naturii o realitate mai adîncă, un raport cosmic, o constanță înalptă învizibilă, dar reală, de ordinul esențelor. Raportul poetului cu lu-

mea obiectelor n-a încetat să fie, ca în Internul discutabil, măsurat de un imens orgoliu, travestit însă acum în halna umilinței: în toată poezia lui există o pîndă necurmată a lucrurilor spre a-și revela misterul, duhul, spiritul purificat de materia groasă, opacă, intransparentă. Există în această poezie o neobișnuită căutare a imnului, a simbolului, a spiritului unificator ce asigură coerența mecanismului universal: o sete de absolut de o intensitate excepțională. Accesul la esențe, obsesiv, este încercat pe poartă nevăzută a „rului mai înalt”, pe care îl vede, specie a lumii văzute îl ascunde.

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Imnele Țării Românești”

Ioan ALEXANDRU:

Din acest impuls intens cunosător se nasc citiva din cele mai frumoase „arte poetice” ale voievodului. Ar cită Salamandra. Iată și esența „metafizică” sau celestă a Păunului, de o frumusețe dureroasă, neocrotită, expusă: „Și pe pînă podoba sa îl doare / Nu-i cu să o arate pe pîmînt / E mult prea falcă-n desfășurare / Și pentru-ata stă și prea strimț / De-aceia e străpuns de-nfrigare / Cînd se arată-n marea lui / Se face-n jur un fel de amirare / Și poezia lui există o pîndă necurmată a lucrurilor spre a-și revela misterul, duhul, spiritul purificat de materia groasă, opacă, intransparentă. Există în această poezie o neobișnuită căutare a imnului, a simbolului, a spiritului unificator ce asigură coerența mecanismului universal: o sete de absolut de o intensitate excepțională. Accesul la esențe, obsesiv, este încercat pe poartă nevăzută a „rului mai înalt”, pe care îl vede, specie a lumii văzute îl ascunde.

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

„Este de-ajuns că moartea m-a atins / Să nu mai aibă asupra mea putere / Din mii de zări de cîntec cuprîns / Mă împănă o perle-ntr-un vîier”. Cine nu vede aici o variantă a jertfei din mitul creației românești, din Mesterul Manole? Sufletul jertfit ce asigură tranziția nemuritoare a operii întrupate rămîne un simbol etern și omni-prezent: în lumea vegetală, în minerală, precum și în marea lume a oamenilor. Iată acum aceeași imagine lirismului ermetic al lui Ion Barbu, care este singura dată cînd lirismul, purificat, al lui Ioan Alexandru

Aspirații și împliniri care dau măsura tinereții revoluționare

(Urmare din pag. 1)

— Esențial mi se pare să trăiesc în continuare

Un generos climat social care contribuie la formarea și afirmarea personalității

Simțămîntele altui tînar cu care stau de vorbă aici. La „Automatica”, sînt uneri abia perceptibile într-o tresărire a pleoapelor, un gest al minii, o privire aruncată, de după ochelari, pe furis. Andrei Georgescu are cu o zi mai puțin ca vîrstă, decît fostul coleg de liceu și actuala tovarășă de muncă, Liliana Ioan; în schimb, a acumulat cu 20 de zile mai mult în cîmpul muncii.

— M-am încadrat la cîteva zile după ce-am aflat rezultatul de la admitere, asta a fost o convenție stabilită anterior cu părinții și acum pot să le multumesc pentru sfatul pe care mi l-au dat, să nu stau prea mult deoparte, dimpotrivă, să-mi caut solia proprie (accentuează această dată că este o colectivitate; cea ce-i categoric, în favoarea depășirii impasului. Și eu,

onest, onestă fată de mine însămi și, desigur, fată de ceilalți.

care ne-au purtat de mîină din vîrstă în vîrstă. Și totuși nu-mi pot reprimă remarcă: pe parcursul anilor de studiu am avut de-a face cu nenumărați profesori, toți, prin specialitate, pedagogi cu așa cred, vocația educativei; am înțeles însă, printre ei, și citiva oameni dispuși să-ți tale elanul, să te prindă neștiind, să-ți dovedească diferența de cunoștințe dintre tine și domniile lor. Pe cînd aici, toți, dar absolut toți, s-au dovedit săritori, protegătorii în sensul bun al cuvîntului, gata să te ajute să-ți lași voia (accentuează aceste două cuvînte), nu să-ți lăzbești, neprimptii în acordarea de „note”, fie și sub forma unei aprecieri oarecare, severe însă nu rigide, principiu însă nu orgolios, glume! Însă nu ironici. A fost pentru mine un mic soc, deoarece m-am trezit dintr-o dată față-n față tot cu niște adulți care te învăță, te dirijează, te supraveghează, îți cer socoteală, dar într-un asemenea mod, încît îți stimulează dorința de reușită, de autocompetență, de perfecționare, nu te înhibă, nu te răvășește interior, dimpotrivă, te mobilizează permanent. — Înțeleg că privești lu-

Liliana Ioan

Andrei Georgescu

Rodica Răducanu

Nicolae Olaru

— Cum este la școala muncii?

— Orice examen de vîrstă, nu neapărat școlar, seamănă cu un salt cu parashută. Se cere să fii perfect pregătit, mărturisesc că n-am fost: de aceea, atunci, citeva clipe m-am simțit căzînd ca un pietric, pe urmă mi-am amintit de tot ceea ce am învățat în școală și m-am învînt în urmă. Nu mai avevo să obțin de la părinții banii de buzunar, așa zice că întreaga aia de rotație a existenței mele s-a mutat, nu-i vorba doar de cîștigul material. Dag siguranța de sine și independența obținute, această autentică școală a ordinii și disciplinei, sînt un excelent suport pentru ceea ce am de gînd să fac de aici încolo: pe de o parte, învăț sistematic, chibzîndu-mi sistematic orarul, pe de altă parte, mă străduiesc să-mi exersăz voinea (de pildă să răscoabă cu mai puțin timp de vacanță la televizor). Dar-așa s-a profilat de ocazie pe a mîi-o oferii, așa adreșă celor mai mici decît mîi îndemnul de a profită din plin de condiția specială

pe care vîrstă le-o acordă, aceea de a învăța permanent, sistematic și de a se califica, tencin, în profesie, pe care o deprind în orele de activitate practică. Oamenii uzinei ne ajută din toată inima. Dialogul generațiilor este un fapt real, de conștiință nouă, socialistă.

Tovarăș Nicolae Olaru, în calitatea dumneavoastră de secretar al comitetului de partid din întreprinderea „Automatica”, putei să definiți modul în care tinerii de azi s-au integrat în producție?

— Admirabil! În acest fapt confirmă calitatea procesului instructiv-educativ, valoarea legării învățămîntului de practica productivă, precum și eficiența educației patriotice și revoluționare, toate focalizate în rezultatele excelente obținute într-un interval atât de scurt. De aceea, ei se bucură de prețuirea și de sprijinul nostru în ceea ce întreprind, pentru a-și vedea visurile împlinite. În climatul „exigent al așelorelor respectivelor discipline”, sînt un excelent suport pentru ceea ce am de gînd să fac de aici încolo: pe de o parte, învăț sistematic, chibzîndu-mi sistematic orarul, pe de altă parte, mă străduiesc să-mi exersăz voinea (de pildă să răscoabă cu mai puțin timp de vacanță la televizor). Dar-așa s-a profilat de ocazie pe a mîi-o oferii, așa adreșă celor mai mici decît mîi îndemnul de a profită din plin de condiția specială

— Cum este la școala muncii? — Orice examen de vîrstă, nu neapărat școlar, seamănă cu un salt cu parashută. Se cere să fii perfect pregătit, mărturisesc că n-am fost: de aceea, atunci, citeva clipe m-am simțit căzînd ca un pietric, pe urmă mi-am amintit de tot ceea ce am învățat în școală și m-am învînt în urmă. Nu mai avevo să obțin de la părinții banii de buzunar, așa zice că întreaga aia de rotație a existenței mele s-a mutat, nu-i vorba doar de cîștigul material. Dag siguranța de sine și independența obținute, această autentică școală a ordinii și disciplinei, sînt un excelent suport pentru ceea ce am de gînd să fac de aici încolo: pe de o parte, învăț sistematic, chibzîndu-mi sistematic orarul, pe de altă parte, mă străduiesc să-mi exersăz voinea (de pildă să răscoabă cu mai puțin timp de vacanță la televizor). Dar-așa s-a profilat de ocazie pe a mîi-o oferii, așa adreșă celor mai mici decît mîi îndemnul de a profită din plin de condiția specială

ATENA

Schimb de mesaje între președinții

Nicolae Ceaușescu și Constantin Karamanlis

ATENA 27 (Agerpres). — La 27 februarie, președintele Republicii Elene, Constantin Karamanlis, l-a primit pe Gheorghe Petrescu, ministrul industriei de mașini-unelte, electrotehnice și electronice...

Întrevederi româno-venezuelene

CARACAS 27 (Agerpres). — Maria Groza, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, a avut întrevederi cu Ricardo Martinez, ministrul de stat...

Incheierea convorbirilor la nivel înalt bulgaro-turc

SOFIA 27 (Agerpres). — Comunicatul de presă dat publicității la încheierea convorbirilor dintre Jivkov, președintele Consiliului de Stat al R.P. Bulgariei...

AMPLE ACȚIUNI ȘI LUĂRI DE POZIȚIE ÎN FAVOAREA PĂCII ȘI DEZARMĂRII

„NU!” rachetelor nucleare în Anglia

LONDRA 27 (Agerpres). — Majoritatea britanicilor se opun deciziei guvernului conservator de a achiziționa sistemul american de rachete nucleare „Trident”...

280 000 de semnături pe „Apelul de la Köln”

BONN 27 (Agerpres). — Peste 280 000 de persoane și-au pus semnătura pe „Apelul de la Köln”, lansat de organizația din landul Schleswig-Holstein...

Constituirea unei noi organizații pacifiste în S.U.A.

WASHINGTON 27 (Agerpres). — Un grup de oameni de afaceri și reprezentanți ai cercurilor financiare din Statele Unite au hotărât crearea unei organizații care să acționeze împotriva cursei înarmărilor...

În capitala Indiei a avut loc o amplă demonstrație, la carei participanți s-au pronunțat împotriva escaladării cursei înarmărilor și a producției bombeilor cu neutroni...

Luptele din Salvador Dezertări în rindul trupelor juntei

SAN SALVADOR 27 (Agerpres). — Agențiile internaționale de presă anunță din San Salvador că locotenent-colonelul Oscar Amaya, care conduce operațiunile armate salvadoriene...

iar circulația pe autostrada Panamerică a fost complet întreruptă. Un aspect concludent al noilor evoluții din Salvador îl constituie faptul că 70 de soldați conduși de un locotenent din forțele armate salvadoriene...

Memorandum al Grupului „Generalii pentru pace și dezarmare”

VIENA 27 (Agerpres). — La Viena s-a desfășurat lucrările reuniunii Grupului de inițiativă „Generalii pentru pace și dezarmare”. Participanții — generali și amirali în rezervă din nouă țări membre ale N.A.T.O. — au examinat problemele legate de contribuția pe care trebuie să o aducă Grupul de inițiativă la desfășurarea celei de-a doua sesiuni speciale a O.N.U. pentru dezarmare.

Pentru crearea unei zone denuclearizate în nordul Europei

STOCKHOLM 27 (Agerpres). — Comitetul suedez pentru pace și arbitraj — una dintre primele organizații de luptă pentru pace din Suedia — s-a pronunțat în favoarea creării unei zone denuclearizate în nordul Europei.

Carte-rechizitoriu

VIENA 27 (Agerpres). — „De la bomba atomică la catastrofa nucleară” este titlul unei cărți recent apărute în librăriele din Austria. Autorul acesteia, medicul Georg Fuchs, președintele Institutului internațional pentru pace de la Viena...

REPRESIUNI ÎN GUATEMALA

HAVANA 27 (Agerpres). — Manuel Galich, membru al Comitetului Național de Uniune Patriotică din Guatemala, aflat în vizită la Havana, a afirmat că singura cale pentru rezolvarea gravelor probleme care este confruntată țara sa constă în războiul popular revoluționar.

ORIENTUL MIJLOCIU

Protest al O.E.P. adresat Consiliului de Securitate Consultări politico-diplomatice la Beirut

NATIUNILE UNITE 27 (Agerpres). — Organizația pentru Eliberarea Palestinei a adresat Consiliului de Securitate un protest în legătură cu închiderea de către autoritățile israeliene a Universității Bir Zeit din teritoriul ocupat situat la vest de Ierusalim...

FRANȚA: Proiecte de reformă privind autonomia regională

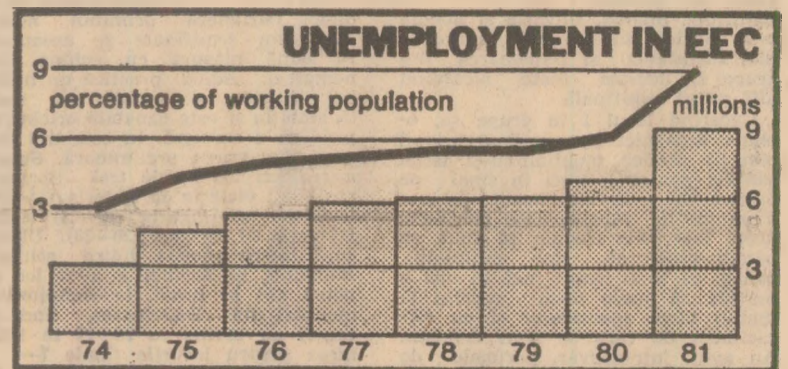
PARIS 27 (Agerpres). — Consiliul constituțional al Franței a avizat favorabil două proiecte de reformă prezentate de guvern privind acordarea unei mari largi autonomii autorităților regionale și a unui nou statut Insulei Corsica.

ÎN ȚĂRILE CAPITALISTE

DIFICULTĂȚI ECONOMICE ÎN CREȘTERE

S.U.A. O degradare constantă a situației economice se înregistrează în S.U.A., unde valoarea produsului național la sfârșitul anului 1981 a scăzut cu 5,2 la sută în comparație cu primul trimestru al aceluiași an...

Jobless record

În luna ianuarie a acestui an, șomajul a atins în țările Pieței comune un nivel record: 10,8 milioane de persoane, față de 10,3 milioane în luna precedentă. Aceasta a fost cea de-a șaptea lună de creștere continuă a numărului șomerilor în țările respective...

Chenar de duminică O poveste... luciferică

Dacă n-ar fi relatarea unei mari agenții internaționale de presă s-ar putea crede că-i vorba de o glumă, destul de ieftină, sau de vreo farsă, destul de nostimă, ori de o excentricitate, destul de banală... Dar nu, faptul este foarte real și foarte recent. Respectiv, agenția informează că zilele trecute a avut loc „Primul Congres european luciferian” (pseudonim literar — distins pentru drăcesc, diavolesc)...

AGENTIILE DE PRESĂ — pe scurt

SESIUNEA SEIMULUI R. P. POLONE. La Varșovia s-au desfășurat lucrările sesiunii Seimului R. P. Polone. Pe ordinea de zi a forului suprem legislativ s-au aflat examinarea unor proiecte de lege privind dezvoltarea economico-socială a țării...

OMAGIU LUI TITULESCU. În cadrul manifestărilor organizate în Canada pentru marcatul centenarului nașterii marelui diplomat român Nicolae Titulescu, societatea canadiană de televiziune C.B.C. a transmis o primă emisiune referitoare la activitatea acestuia ca ministru de externe și președinte al Ligii Națiunilor...

PREȘEDINTELE FRANȚEI LA ROMA. Referindu-se la convorbirile oficiale purtate la Roma de președintele Franței, François Mitterrand, purtătorii de cuvânt italian și francez au relevat hotărârile comune a părților de a se instituționaliza întâlnirile la nivel înalt italo-francez...

IN SPRINJUN REUNIFICĂRII COREEI. Președintele Algeriei, Chadli Bendjedid, a primit pe Hâ Dam, vicepremier al Consiliului Administrativ, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene...

Un simbol al Mexicului contemporan

Am zărit pentru prima oară ochii de jad ai unei statuete maya la lumina vîlvăților unui cuptor în care se plămădea otelul... Această exprimare poetică, literară latino-americană surprinde prin simboluri sugestive, vecinătatea, în multe regiuni din Mexic, a două tipuri de sănțiere: săpăturile arheologice pe filonul strălucitorilor civilizațiilor precolombiene din această țară și construcții industriale, expresie semnificativă a progresului contemporan...

portadore de Sal”. Ea produce aproximativ 6 milioane tone de sare anual din apa mării, prin evaporare. În soare. Aproape întreaga producție este exportată în Japonia, Statele Unite și Canada. Salina este situată pe coasta occidentală a peninsulei Baja California, pe paralela 23, și beneficiază de condiții naturale de exploatare dintre cele mai prietenoase. Soarele doborîtor, vîntul care bate continuu din nord-vest, precipitațiile scăzute favorizează obținerea sării prin evaporare. În plus, apa de mare captată din laguna „Ochiul leucelului” are o mare concentrație de sare.

Salina a fost înființată în aprilie 1954; prima producție de 70 000 tone de sare a fost obținută în 1957, după aproape patru ani de lucrări. Oamenii au modificat în oarecare măsură geometria săpăturii, a văilor și cîmpurilor, săpînd în jos canale de irigație. Clima temperată, umiditatea abundentă oferă excelente condiții pentru dezvoltarea agriculturii. Dealțel, este o veche tradiție de a se obține la o serie de culturi două și chiar trei recolte pe an. În schimb, în Baja California sudică este foarte frîmțant, cu o vegetație săracă, specifică zonelor de desert. Ocupația de bază a locuitorilor o constituie pescuitul și creșterea animalelor, în ultima vreme adăugîndu-se la acestea extracția petrolului și gazele de la subsolul petrolului și gazele, care se găsesc din abundență în apă și în subsolul golfului californian.

Imagine din Ciudad de Mexico

la 150 000 tone. Majoritatea lucrărilor sînt mecanizate și automatizate. Odată cu dezvoltarea sa, în Insula Cedrilor s-au ridicat pitorești așezări social-culturale. Au fost construite instalații, ateliere de întinerire, birouri, locuințe, școli primare și secundare, un spital, case pentru odihnă și recreere. La Guerrero Negro există un Muzeu de științe naturale care dispune de un bogat material privind flora și fauna din zona respectivă. Din cauza temperaturii înalte, muzeul a fost amplasat în pămint pînă la nivelul solului, pentru a fi mai bine terit de arșița soarelui, îndeosebi în perioada de vară, cînd simți că te afli într-un imens cuptor. A fost construit, de asemenea, un obelisc ce marchează Tropicul Racului, obelisc simbolizînd victoria omului în înfrîntarea cu desertul. De fapt, pe aceste deșerte, locuitorii de pe bună mealegură spun că întreaga istorie a dezvoltării economice și sociale din zona respectivă reprezintă o adevărată școală a desertului. Prin forma sa, Mexicul a fost asemuit cu o uriașă scoică marină, a cărei cochilie își întinde baza între Pacific și estuarul fluviului Rio Grande del Norte, iar vîrful și-l împîntă în pădurile Yukatanului. Guerrero Negro este doar una din salba de perle pe care această „scoică” le etalează ca pe tot atâtea repere ale hîrniciei și creativității mexicane.

Florea CEAUȘESCU